

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **B., V. D. T., s. r. o., v konkurze, so sídlom ul. X., T. T.**, zast. JUDr. J. Š. konateľom spoločnosti Š. & P. s. r. o., X. B., S. proti žalovanému v **I. rade G. G., s.r.o., T., B.**, zast. Mgr. M. O. advokátom, P., X. B. a žalovanému v **II. rade T., s. r. o., M., X. T. T. – D.**, zast. JUDr. I. Ď. advokátkou, K., X. M. o **vydanie nehnuteľností získaných na dražbe**, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. marca 2008 č. k. 5Obo 2/2007-99 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu zo dňa 31. marca 2008 č. k. 5 Obo 2/2007-99 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 16. februára 2006 č. k. 34Cbi/21/2005-50-Pr žalobu zamietol a konateľov žalobcu Ing. S. B. a Ing. P. B. zaviazal spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému v I. rade trovy konania vo výške 72 006,- Sk. V odôvodnení uviedol, že konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený v konaní 25K 229/2002, dňa 06. 04. 2004. Návrh na začatie konania bol podaný 20. 01.2005 na Okresný súd v Martine, v čase, keď majetok úpadcu spravoval správca konkurznej podstaty JUDr. M. P., so sídlom K. v L. M.. Súd sa zaoberal najmä otázkou, či vecnú a procesnú aktívnu legitimáciu

má žalobca, zastúpený svojimi konateľmi, alebo návrh na začatie konania môže podať výlučne správca konkurznej podstaty. Žalovaný v I. rade získal nehnuteľnosti na dražbe konanej exekútorom, o čom svedčí výpis z listu vlastníctva č. X. pre kat. územie T. T., kde je žalovaný zapísaný ako vlastník nehnuteľností, ktoré dňa 17. 07.2002 vydražil z majetku žalobcu v exekučnej dražbe a v prospech žalovaného vlastníctvo bolo zapísané už v r. 2002. Ak by vec bola zahrnutá do konkurznej podstaty napriek tomu, že bola zapísaná na žalovaného, jediným aktívne legitimovaným účastníkom konania by mohol byť žalovaný v I. rade, ohľadom tých nehnuteľností, ktoré získal na dražbe. Nemôže to byť úpadca, zastúpený svojimi konateľmi, pretože takúto žalobu by mohol podať iba správca, ak by pochyboval o tom, že nehnuteľnosť je vedená na liste vlastníctva niekoho, kto jej skutočným vlastníkom nie je. Pokiaľ ide o žalovaného v II. rade, platí rovnako, to čo uviedol súd v súvislosti s postavením žalovaného v I. rade. Aj žalovaný v II. rade nadobudol nehnuteľnosti na dražbe, ktorá bola vykonaná v exekučnom konaní a stal sa ich vlastníkom. Vydať ich do konkurznej podstaty by mohol iba v prípade, že by návrh na vydanie týchto nehnuteľností bol podaný osobou, ktorá preukazuje svoje vlastníctvo, a ktorá by preukázala zároveň aj to, že patria do konkurznej podstaty. Konatelia obchodnej spoločnosti B., V. D. N. s. r. o. v konkurze však takúto aktívnu legitimáciu nemajú. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 147 ods.1 O. s. p., pretože konatelia žalobcu zavinili vznik trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením zo dňa 31. marca 2008, č. k. 5Obo 2/2007-99 odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvého stupňa odmietol. V odôvodnení konštatoval, že v danom prípade súd prvého stupňa doručoval napadnutý rozsudok poštou právnickej osobe, pričom sa jedná o zásielku, ktorú bolo potrebné doručiť do vlastných rúk. Pri doručovaní tejto zásielky súd prvého stupňa postupoval v súlade s ust. § 48 O. s. p. rozsudok za právnickú osobu úpadcu B., V. D. N., s. r. o. „v konkurze“, T. T., prevzal konateľ spoločnosti Ing. B. dňa 28. 02. 2006 v súlade s ust. § 48 O. s. p. Plnomocenstvo udelené žalobcom Dr. J. Š. na zastupovanie bolo súdu prvého stupňa doručené 20. 02. 2006, t. j. až po vyhlásení rozsudku zo 16. 02. 2006. Odvolanie podal žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu faxom dňa 16. 03. 2006, doplnené originálom dňa 20. 03. 2006, to znamená, po zákonom stanovenej lehote v zmysle § 204 ods.1 O. s. p. (Lehota na podanie odvolania uplynula 15. 03.2006). Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odvolanie podľa § 218 ods.1 písm.a) O. s. p. odmietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca z dôvodu, že mu odmietnutím prejednávania odvolania odvolacím súdom bola odňatá možnosť konať pred súdom. Uviedol, že odvolanie malo všetky zákonom predpísané náležitosti a platí u neho zákonná fikcia, že ak rozhodnutie nebolo doručené, nemohlo byť ani odvolanie podané oneskorene. Za vážne pochybenie súdu považuje skutočnosť, že odvolací súd ponechal bez povšimnutia fakt, že krajský súd neuznal jeho zastúpenie v tomto súdnom konaní a konal so žalobcom ako keby nebol zastúpený. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca splnomocnil JUDr. J. Š. zastupovaním žalobcu pre celé konanie, čo ho oprávňovalo na všetky právne úkony, vrátane účasti na pojednávaní a prevzatie súdneho rozhodnutia. V dôsledku vadného postupu prvostupňového súdu došlo k tomu, že súd prvého stupňa doručil svoje meritórne rozhodnutie konateľom žalobcu a nie jeho oprávnenému zástupcovi, ktorého splnomocnenie bolo v čase doručovania rozsudku v spise riadne doložené, čo nespochybnil ani odvolací súd. Zákonné doručenie súdneho rozhodnutia je vyjadrením práva na spravodlivé súdne konanie (čl.46 ods.1 Ústavy SR). Pretože žalobca bol v konaní v súlade s ust. §§ 27 a 28 O. s. p. riadne zastúpený, bolo preto povinnosťou krajského súdu z tohto vychádzať a doručiť súdne rozhodnutie zástupcovi žalobcu do vlastných rúk. Keďže predmetný rozsudok nebol zástupcovi žalobcu riadne doručený, nezačala vôbec plynúť odvolacia lehota a z tohto dôvodu nemohlo preto dôjsť ani k jej zmeškaniu. Z uvedených dôvodov navrhuje napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§10a ods.2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok je prípustný, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal uznesenie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa § 237 O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred

súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodol senát.

V danom prípade žalobca namieta, že sa mu postupom odvolacieho súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Táto vada konania je daná vtedy, ak nesprávnym postupom súdu bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorý znemožnil účastníkovi v konaní realizáciu tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov, t. j. právo podávať opravné prostriedky, zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.

O postup odnímajúci účastníkovi možnosť konať pred súdom ide tiež vtedy, ak odvolací súd odmietne odvolanie podľa § 218 ods.1 písm.a) O. s. p., hoci podmienky pre tento postup neboli splnené.

Z ust. § 27 ods.1 O. s. p. vyplýva, že účastník sa môže dať zastúpiť ktoroukoľvek fyzickou osobou, spôsobilou na právne úkony.

Zástupcovi, ktorého si účastník zvolil, môže podľa § 28 ods.1 O. s. p. udeliť plnú moc na určité úkony alebo pre celé konanie (procesná plná moc), ktorú nie je možné obmedziť a ktorej platnosť, s výnimkou jej vypovedania alebo odvolania, resp. vyhlásenia konkurzu na majetok splnomocniteľa, inak končí právoplatným skončením konania.

Podľa § 49 ods.1 O. s. p. ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť iba tomuto zástupcovi. Ak má však účastník osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu.

Znamená to, že pokiaľ má účastník zástupcu pre celé konanie, je súd povinný písomnosť doručovať tomuto zástupcovi. Samotnému účastníkovi súd doručuje písomnosť v prípade, ak má sám osobne niečo vykonať. Nesprávny postup pri doručovaní má za následok jeho neúčinnosť, a to aj v prípade, že súd doručí rozhodnutie účastníkovi.

Z obsahu spisu sa zisťuje, že žalobca bol v konaní zastúpený JUDr. J. Š., ktorému dňa 14. 02. 2006 udelil plnú moc na všetky právne úkony spojené so zastupovaním v predmetnom spore (č.l. 57 spisu). Toto procesné plnomocenstvo, bolo doložené do spisu dňa 20. 02. 2006, kedy vydaný rozsudok súdu prvého stupňa nebol ešte doručovaný, teda pred právoplatným skončením veci.

Za danej situácie bol súd prvého stupňa povinný rozsudok doručiť právnomu zástupcovi žalobcu. Pokiaľ tak nepostupoval, iné doručenie rozsudku žalobcovi nemožno považovať za správne a účinné, čo znamená, že žalobcovi nezačala plynúť lehota na odvolanie, keďže jej beh je spojený iba s riadnym doručením.

Ak preto odvolací súd odvolanie žalobcu ako oneskorene podané odmietol, odňal mu tak možnosť konať pred súdom, čím je daná prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f) O. s. p.

Táto procesná vada je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí napadnuté rozhodnutie zrušiť, pretože rozhodnutie postihnuté takouto procesnou vadou nie je možné považovať za správne.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu zrušil podľa § 243b O. s. p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods.1 O. s. p.).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 31. januára 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.